

community

The New Apostolic Church around the world

03/2018/LT

Krašto apaštalas Bernd Koberstein poilsyje

Leidyklos skiltis: kelti
susižavėjimą Jėzumi
Kristumi

Pamaldos: eiti vandeniu
kartu su Jėzumi

Bažnyčios mokymas: iš
malonės išrinkti – kodėl?

New Apostolic Church
International

Kelti susižavėjimą Jėzumi Kristumi

Nuotrauka: Tarptautinė NAB

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

Evangelija apibendrina Dievo išganantį veikimą per Jėzaus gimimą, Jo mirtį ant kryžiaus, prisikėlimą ir sugrįžimą. Tikėjimas Jėzumi Kristumi ir atgimimas iš vandens bei Dvasios yra kelias į ilgalaikę bendrystę su Dievu. Tai yra Evangelija, tai yra Geroji Žinia.

Šią Evangeliją trokštame perduoti savo vaikams ir artimiesiems. Taip, mes kaip krikščionys esame išrinkti ir pasiūsti nešti toliau šią ugnį. Tačiau tai įmanoma tik tuomet, jei mumyse liepsnoja ši ugnis Jėzui Kristui. Ji turi iš mūsų širdies peršokti į kitų širdis, kitaip tai nefunkcionuos. – Kaip konkrečiai tai įmanoma?

Trokštame dar labiau domėtis Evangelija. Ji atskleidžia mums Dievo meilę žmonėms suprantamiau ir didingiau.

Trokštame kalbėtis apie Evangeliją su savo vaikais ir artimaisiais. Tada jie sužinos apie Dievą, apie mūsų patirtį ir apie nuostabią ateitį.

Trokštame melstis kartu su savo vaikais ir artimaisiais. Maldoje patirsime, kad Dievas yra čia. Dievas girdi ir atsako.

Visa tai kartais kainuoja truputį laiko, pakovojimo su savimi ir pastangų. Tačiau, prašau, padėkite nešti toliau šią ugnį. Skirkite laiko, perduoti šią ugnį savo vaikams ir artimiesiems.

Mums kelia susižavėjimą Dievo meilė visiems žmonėms! Kelkime susižavėjimą Dievo meile savo vaikams ir artimiesiems!

Nuoširdūs linkėjimai ir Dievo palaimos reklamuojant Jėzų Kristų,

Jūsų

Jean-Luc Schneider

Eiti vandeniu kartu su Jėzumi

Dėl „Jaunųjų žmonių konvencijos“ krašto apaštalas John Kriel pakvietė savo darbo srities jaunimą nuo 14 iki 35 į Keiptauną

Mato 14,29

„Jis atsakė: „Eik!“ Petras, išlipęs iš valtės, ėmė eiti vandens paviršiumi ir nuėjo prie Jėzaus.“

Mieli broliai ir seserys, kažkas ypatingo yra stovėti čia ir patirti pamaldas šiame dideliame bei nuostabiame rate. Aš suprantu, kad jūs negalite manęs matyti. Net ekranuose, jei esate toli nuo čia, matote tik tamsų tašką ir negalite manęs atpažinti. Paprasčiausiai mes esame per daug nutolę vieni nuo kitų.

Gražus vaizdas. Jis parodo, kaip aš šiandien ryte jaučiuosi. Kai matau jus, kai galvoju apie Dievo buvimą mūsų tarpe, jaučiuosi labai mažas ir suvokiu, kad esu tik mažas įrankis Dievo rankoje. Ir aš noriu likti toks mažas. Mūsų troškimas ir mūsų įsitikinimas yra, kad Jėzus Kristus yra mūsų tarpe. O tai gali patirti visi: Jėzus nėra nutolęs nuo manęs, Jis tiesiai prieš mane. Ir net jei šiandien čia daug tūkstančių susirinkę, Jėzus yra pas mus ir labai arti mūsų.

Žinote, kai Jėzus atvyko į Jerichą, Jo laukė didžiulė žmonių minia. Ten buvo vyras vardu Zachiejus. Jis norėjo pamatyti

Viešpatį, tačiau buvo labai mažo ūgio. Kiti žmonės nemėgo jo. Jis nebuvo sąžiningas žmogus. Niekas nekreipė į jį dėmesio. Tačiau kai Jėzus atvyko į miestą, jis pastebėjo šį vyrą. Jis žinojo, kad kiti negerbė Zachiejaus. Tačiau Jėzus nuėjo į jo namus.

Prie Betzatos maudyklės 38 metus gulėjo sergantis vyras ir laukė. Joks žmogus nesirūpino juo. Visi jį ignoravo. Tačiau Jėzus pamatė šį vyrą, šį užmirštąjį, ir išgydė.

Vieną dieną stebėdamas žmones, nešančius savo aukas į šventyklą, Jėzus pamatė vargšę našlę, kuri aukojo dvi sidabrinės monetas. Visiems žmonėms jos auka buvo niekis, labai nereikšminga. Tačiau Jėzus tai pamatė ir kitiems pasakė, kokia svarbi našlės auka.

Mano mieli broliai ir seserys, galbūt kažkas iš jūsų turite jausmą, jog „nesu bendrystės dalis. Jaučiuosi atstumtas, nevertinamas.“ Jėzus mato tave. Jis trokšta ateiti pas tave ir tave palaiminti. Kiti galbūt galvoja: „Niekam nerūpiu. Niekas nežiūri į mane rimtai. Prašiau pagalbos, bet niekas neatsiliepė.“ Sakau jums: esate nepamiršti. Jėzus ateis ir padės tau. Mielas jaunime, mieli broliai ir seserys, galbūt jus apima jausmas: „Ach, mano įnašas į Dievo kūrinių yra nesvarbus. Jo niekas net nepastebi. Niekas nepasako „ačiū“. Ką darau, neturi jokios reikšmės.“

Jėzus mato kiekvieną darbą ir kiekvieną auką. Per Šventąją Dvasią Jis sako mums: nesirūpink. Aš matau, ką tu dėl manęs padarei ir už tai aš laiminsiu tave. Net jei šiandien anksti ryte mūsų čia daug susirinko, galime būti tikri, kad Jėzus kiekvieną pažįsta asmeniškai. Jėzus trokšta laiminti kiekvieną asmeniškai ypatingu būdu.

Perskaičiau jums vieną eilutę iš gerai žinomos istorijos, kai mokiniai buvo išplaukę ežere ir kilo audra. Pūtė labai stiprus vėjas ir valtis buvo nešiojama į visas puses. Staiga jie pamato, kaip kažkas ateina vandens paviršiumi. Jie tikrai išsigąsta. Kas dabar bus? Jėzus netrukus prakalbo: „Drąsos! Tai aš. Nebijokite!“ Petras jam atsakė: „Viešpatie, jei čia tu, liepk man ateiti pas tave vandeniui.“ Ir tada seka mūsų šiandienos Žodis: „Jis atsakė: „Eik!“ Petras, išlipęs iš valtys, ėmė eiti vandens paviršiumi ir nuėjo prie Jėzaus.“

Tai yra gražus pavyzdys mūsų išganymui. Jėzus kviečia: „Ateik!“ Nuo pirmosios

nuodėmės Dievas kviečia žmones, visus žmones: „Prašau, ateik pas mane. Noriu atvesti tave į amžinąją bendrystę su manimi.“ Toks yra Dievo kvietimas žmonėms: prašau ateik! Tai nėra beasmenis kvietimas, tai asmeninis kvietimas. Dievas kviečia kiekvieną žmogų asmeniškai: „Prašau, ateik pas mane.“ Šis kvietimas skirtas ir mums: broli, sese, ateik pas Jėzų. Jis trokšta tave ir mane atvesti į amžinąją bendrystę su Juo.

Šiandien Jėzus kviečia mus: ateik, trokštu čia ir dabar turėti bendrystę su tavimi. Arba jei išsireikštume šiandieninio šūkio žodžiais: „Ateikit, trokštu gyventi ir kurti jumyse. Leiskite būti jūsų gyvenimo dalimi. Dalinkitės savo mintimis ir gyvenimu su manimi. Ateikit arčiau.“

Šis kvietimas nėra iš kažkokios organizacijos, net ne iš mūsų tėvų: tai pats Jėzus, kuris kviečia: būtent tave ir tave, ir tave. Ateik! Noriu, kad įeitum į mano karalystę. Ateik, trokštu gyventi su tavimi. Ir trečias kvietimas: ateik, man reikia tavęs! Ateik ir tarnauk man! Šis Jėzaus kvietimas skirtas kiekvienam iš mūsų.

Jeį trokšti ateiti pas Jėzų, turi sekti Jo pavyzdžiu ir daryti – o tai ir yra esminis dalykas – ką darė Jis.

40.000 dalyvių atvyko į Keiptauno stadioną klausytis koncertų, pranešimų ir pamaldų

Šį kvietimą gavo ir Petras bei pasekė Juo. Petras turėjo padaryti kai ką, kas žmogiškai pažvelgus yra neįmanoma, jis turėjo eiti vandeniui. Žmogiškai pažiūrėjus tai yra neprotinga, neįmanoma. Tačiau Jėzus pasakė Petriui: ateik! Petras privalėjo daryti, ką Jėzus liepė, jis turėjo sekti Jo pavyzdžiu.

Broliai ir seserys, mums tai yra esminis dalykas. Jei norime sekti Jėzaus kvietimu ir pas Jį eiti, yra tik vienas kelias: turime sekti Jėzaus pavyzdžiu, turime daryti tai, ko nori Jėzus, turime daryti tai, ką sako Jėzus! Nepakanka tik tikėti ir eiti į bažnyčią. Nepakanka vien tik daryti gerus darbus. Nepakanka tik melstis ir aukoti. Jei trokšti ateiti pas Jėzų, turi sekti Jo pavyzdžiu ir daryti – o tai ir yra esminis dalykas – ką darė Jis.

Žinau, žmogiškai pažvelgus tai yra neįmanoma. Tačiau Petras žinojo: jei Jėzus man įsako, tai aš ir galiu tai padaryti. Ką reiškia daryti tai, ką darė Jėzus ir sekti Jo pavyzdžiu? Savo gyvenimo žemėje laikotarpiu Jėzus laikėsi vieno tikslo: Jis troško sugrįžti pas savo Tėvą. Visa kita Jam buvo antrame plane. Jis troško įvykdyti pavedimą ir grįžti pas savo Tėvą. Toks buvo Jo prioritetas.

Jei norime ateiti pas Jėzų, turime susidėlioti prioritetus. Mums prioritetas yra įeiti į Dievo karalystę. Tai mums svarbiausia. Tai yra kelias, kuriuo norime eiti.

Jėzus buvo paklusnus. Kas beįvykdavo, jis vykdė Tėvo valią. Visose situacijose, visomis aplinkybėmis. Niekas negalėjo Jo sulaukyti nuo to, ko Dievas iš Jo reikalavo. Sekti Jėzaus pavyzdžiu reiškia paklusti Dievui kas beįvyktų. Kiekvienoje situacijoje, be išimčių. Mes laikomės Dievo įsakymų. Be jokių diskusijų, be jokių kompromisų – tai yra Dievo valia, kurią vykdau. Baigta!

Jėzus buvo kupinas meilės ir mylėjo žmones tokius, kokie jie yra. Sekti Jėzaus pavyzdžiu reiškia, kad meilė yra aukščiausias prioritetas. Trokštame mylėti kiekvieną žmogų. Jėzus buvo pasiruošęs atleisti. Jis atleido net savo priešams. Norime sekti Jo pavyzdžiu. Žinoma, tai yra kova, tai nėra paprasta. Bet mes stengiamės, kad galėtume atleisti visiems – net savo priešams.

Ir dar kartą: žmogišku požiūriu tai yra neįmanoma. Tačiau su Dievo pagalba ir dėl to, kad Jėzus to iš mūsų reikalauja, kad Jis suteikia mums jėgų, mes galime tai padaryti. Pasitikėk Juo! Jis nereikalauja nieko, ko tu negalėtum padaryti. Jei Jis tavęs kažko prašo, tai ir padeda. Turi tik norėti!

Taigi, kaip ir sakiau, tai buvo rizikinga. Ir už tai žaviuosi Petru. Jis pakluso, išlipo iš valtės ir stojosi ant vandens. Mes žinome, kad Petras buvo geras plaukikas. Kita istorija tai patvirtina. Tačiau esant tokioms oro sąlygoms su vėju ir

Mūsų meilė Viešpačiui yra tai, kas mus motyvuoja Jam paklusti

bangomis buvo pavojus jo gyvybei. Jis tai žinojo. Pavojus nuskęsti buvo didelis. Tačiau jis prisiėmė šią riziką. Jis nepabūgo pavojaus.

Mieli broliai ir seserys, sekti Kristumi turi savų pasekmių. Daugelis delsia sekti Kristaus pavyzdžiu, paklusti Jo įsakymams, mylėti ir atleisti, nes tai turi pasekmes. Kas paklusta Kristui ir Juo seka, dažnai turi mažiau džiaugsmo gyvenime. Jis turi pasitenkinti mažesniais gyvenimo privalumais. Kas visuomet laikosi įstatymų, turi mažiau pinigų, mažiau malonumų gyvenime, mažiau garbės ir mažiau sėkmės. Jei norime likti pas Jėzų ir gyventi Jame,

iškyla pavojus, kad turėsime mažiau žemiškų gėrybių nei kiti. Tačiau mes norime prisiimti šią riziką dėl Jėzaus valios.

Dabar galėtų kai kas pasakyti: „Taip, bet tai yra rizikinga. Mes esame mokomi: ‘turime atleisti; negalime atsakyti į smurtą smurtu, o tik su atleidimu.’ Tada yra didelis pavojus, kad mus palaikys silpnais.“ Taip, šiame išprotėjusiame pasaulyje, kuriame mes gyvename, taip yra. Kas siekia atleisti, tas laikomas silpnu, tokiu, kuris neturi paruošęs jokio kito sprendimo būdo, kuris negali atkeršyti, negali apsaugoti. Todėl jis atleidžia. Atleidimas pasauliui yra silpnumo ženklas. Ir būtent kartais mes laikomi silpnais, nes norime atleisti. Prisiimkime šią riziką, kad galėtume sekti Jėzumi. Kai kurie dabar sakys: „Na taip, bet man ne visada sekasi būti paklusniu, visus mylėti, būti visada ištikimu ir visiems atleisti. Jei aš to iki galo nepasieksiu, prarasiu viską. Ne tik, kad nepateksiu į Dievo karalystę, bet ir visą gyvenimą žemėje nugyvensiu be privalumų. Aš pralaimėtojas.“ Tačiau tai ir yra ta rizika, kurią turime prisiimti.

Krašto apaštalas Michael Deppner (Kongo DR)

Krašto apaštalas Rüdiger Krause (Šiaurės ir rytų Vokietija)

Krašto apaštalas Tshitshi Tshisekedi (Kongo DR)

Krašto apaštalas John L. Kriel (Pietų Afrika)

Mieli broliai ir seserys, dar kartą: mes norime rizikuoti ir sekti Jėzumi. To linkiu mums visiems. Tu nesigailėsi, nes Jėzus yra ištikimas. Jis padės tau. Jis laimins tave, nuves tave į savo karalystę. Ir ten dalinsiesi su Juo šlove. Su Juo kartu valdysi. Dėl to verta būti ištikimais Jėzui. Prašau, rizikuok, tikrai nesigailėsi.

Petras prisimė šią riziką. Jis išlipo iš valtės ir viskas pavyko. Tai buvo stebuklas. Jis galėjo eiti vandeniui kaip Jėzus! Kodėl? Nes jo motyvacija buvo atitinkama. Jis nesakė kitiems valtyje: „Ei, žiūrėkit. Aš parodysiu jums kai ką nuostabaus.“ Jis ėjo vandeniui ne tam, kad kitiems imponuotų. Jis nenorėjo tuo kitiems parodyti: aš esu geresnis už jus. Tokios mintys neatėjo jam į galvą.

Jo vienintelė mintis buvo: aš trokštu pas Jėzų. Tokia buvo jo motyvacija. Jam nerūpėjo, ką kiti apie jį galvoja. Jam buvo nesvarbu, kad jis galbūt daro kažką labai neįprasto. Vienintelis jo noras buvo: aš trokštu pas Jėzų, todėl darau, ką Jis liepia.

Mieli broliai ir seserys, jei mes laikomės Viešpaties įsakymų, jei esame ištikimi Kristui, darykime tai ne tam, kad kitiems parodytume, jog esame geresni už kitus. Netrokštame būti geresniais krikščionimis už kitus. Nenorime niekam daryti įspūdžio. Mūsų motyvas yra kitas. Nes visi žinome, kad savo jėgomis mums tai nepavyks. Mes per silpni. Neįmanoma.

Mūsų meilė Viešpačiui yra tai, kas mus motyvuoja Jam paklusti. Kadangi mylime Jėzų Kristų, darome ko Jis trokšta. Kadangi mylime Dievą ir norime būti bendrystėje su Juo, esame paklusnūs ir orientuojame mūsų gyvenimą pagal Evangeliją. Toks yra mūsų motyvas. Ir kol taip elgiamės, Jėzus mums padeda daryti neįmanomus dalykus. Jei trokštame būti geresniais už kitus arba kitus nustebinti,

mums nesiseks. Tačiau jei mūsų motyvas yra tyras, trokštame ateiti pas Jėzų ir būti bendrystėje su Juo, Dievas mums padės. Žmogui vienam tai neįmanoma. Tačiau su Jėzumi – taip.

Jūs žinote, kaip baigiasi ši istorija su Petru. Jis išlipo iš valtės, ėjo vandeniui, ir staiga – dėl kažkokios priežasties, kurios nežinau – jis pažvelgė į vandenį, pamatė bangas ir išsigando. Tada pradėjo skęsti. Nedaug truko iki mirties. Paskutiniu momentu jis suriko: „Viešpatie, gelbėk mane!“ Tuoju ištiesęs ranką, Jėzus sugriebė jį ir tarė: „Silpnatiki, ko suabejojai?“

Įdomi ši istorija iš Jėzaus požiūrio. Akivaizdu, kad vėjas ir bangos jam nebuvo kliūtis, dėl kurios Petras negalėtų pas Jį ateiti. Vienintelė problema buvo abejonė, nepakankamas Petro tikėjimas. Sudėtingiausia visoje šioje istorijoje buvo ne audringa jūra ir vėjas, o silpnas tikėjimas.

Mieli broliai ir seserys, žinoma, mes turime kančių ir rūpesčių. Mes taip pat turime atnešti auką ir kartais dėl šios priežasties pamirštame dalykus dėl tikėjimo, dėl mūsų ištikimybės Jėzui Kristui. Tačiau kančia mums nepavojinga. Ji negali mūsų sustabdyti patekti į Dievo karalystę. Pavojus neateina iš išorės, jis ateina iš vidaus. Jei mūsų tikėjimas silpnas, tuomet tai yra pavojinga.

Jei daugiau nepasitikime Jėzumi ir nutariame, kad Jis reikalauja iš mūsų neįmanomų dalykų, tada tai tampa pavojumi. Jei mūsų tikėjimas susilpnėja ir mes nebetikime Jėzaus pažadu, tada klausiamo savęs: ar visa tai dar turi prasmės? Ar tikrai norime atsisakyti vienu ar kitu dalyku? Ar iš tiesų gausime kompensaciją Dievo karalystėje, jei pasitikėsime Viešpačiu ir Jo pažadu? Ir tada pasidarome silpni. Bet mes norime išlikti stiprūs tikėjime.

Žinoma, kartas nuo karto atsitinka taip – galite būti tikri, kad ir man taip būna – kad parkrentame, pasidarome silpni ir puolame į nuodėmę, nebedarome to, ko reikalauja Jėzus. Tada atpažįstame, kokie silpni esame. O kartais prarandame drąsą ir sakome: „Ach, man tai niekad nepavyks.“

Broliai ir seserys, galbūt mūsų tarpe yra sesuo ar brolis, kurie šiuo momentu sako: „Man nepavyks. Aš nepakankamai geras, nepakankami ištikimas.“ Tu gali tai padaryti. Pasikalbėk su Jėzumi ir pasakyk Jam: „Aš vis tik noriu. Noriu išlikti ištikimas. Ilgiuosi bendrystės su Tavimi. Prašau, padėk man.“ Ir Jėzus padės. Jis sustiprins tavo tikėjimą. Tačiau turi šį troškimą nešiotis savo širdyje, kaip ir Jėzus, kuris troško grįžti pas savo Tėvą.

Visi, kurie trokšta patekti į Dievo karalystę ir yra pasiruošę sekti Jėzumi, įgaus jiems reikiamų jėgų ir malonės. Pasitikėkite Jėzumi. Klausykite Jo kvietimo. Jis pats jus kviečia: „Ateikit!“ Atsakykite į šį kvietimą ir elkitės taip, kaip Jėzus elgėsi. Gyvenkite ir veikite Jame. Net jei jums tai atrodo neįmanoma, jums pasiseks. Jei jūsų motyvas yra meilė Jėzui Kristui, Jėzus padovanos jums reikiamų jėgų, kad galėtumėt įeiti į Jo karalystę. Ir jau čia žemėje turėsite bendrystę su Juo – ne tik danguje. Jau čia patirsite, kaip nuostabu yra gyventi su Jėzumi ir veikti Jame. Amen.

ESMINĖS MINTYS

Mes nedelsdami einame keliu, kuris veda mus pas Viešpatį.

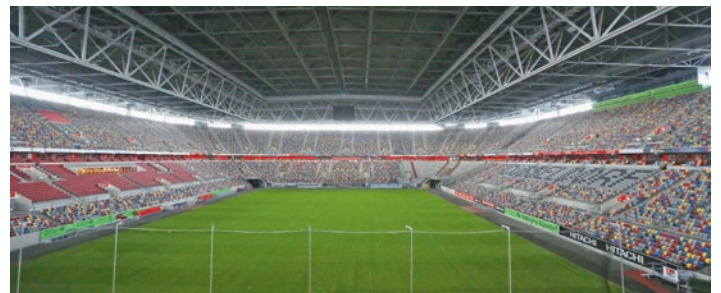
Mūsų sekimas paskui yra atsakymas į Viešpaties kvietimą. Esame pasiruošę atnešti auką, nes mylime Dievą ir Juo pasitikime. Mainais Dievas mus įgalina, išlikti ištikimais iki tikslo.

IJT 2019: programos ruošimas

Programos esmė yra įvairė: bent jau tiek yra aišku dėl Naujosios apaštaly bažnyčios tarptautinių jaunimo dienų 2019 (IJT 2019). O prie temų katalogo ir terminų kalendoriaus dar yra dirbama. Ko nori dalyviai – pirmieji apklausos rezultatai.

Nuotrauka: Oliver Rütten

Nuo 2019 metų gegužės 30 d. iki birželio 2 d. milžiniškame Diuseldorfo (Vokietija) parodų komplekse laukiama nuo 35.000 iki 40.000 dalyvių. Didmiestis Reino krašte taps susitikimo vieta jaunimui iš viso pasaulio – kaip jau buvo prieš dešimt metų Europos jaunimo dienos 2009. Jau dabar organizatoriai uoliai dirba šiuo klausimu.

Šiuo metu sisteminama šio grandiozinio trijų dienų įvykio programa. Tiesioginėje lūkesčių apklausoje dalyvavo virš 3000 jaunų žmonių tarp 11 ir 34 metų amžiaus. Padalinta buvo į tris amžiaus grupes: nuo 11 iki 17 metų, nuo 18 iki 24 metų, nuo 25 iki 34 metų, kurių atsakymai buvo gana atidžiai pasverti.

Aukštas pamaldų įvertinimo procentas

Tarp skirtingų amžiaus grupių vyrauja labai skirtingas muzikinis skonis. Taip pat ir temos vertinamos skirtingai – pageidavimai yra nuo rimtų biblijinių temų iki vakarėlių. 96 procentai apklaustųjų tvirtai pasisakė už pamaldas – ir Kristaus žengimo dangun dieną, ir sekmadienį. Taip pat visos amžiaus grupės pasisako už įvairias dirbtuves, pasirodymus ir gatvės muziką. Seminarai ir diskusijos labiau tinka vyresniųjų skoniui.

Tema „Socialinės medijos“ labiausiai domina nuo 11 iki 17 metų jaunuolius. Tokiomis temomis kaip „Santuoka ir šeima“, „Gyvenimo ir ateities planavimas“ bei „Gyvenimo krizės“ atrodo labiau domisi 20-mečiai ir vyresni. Tačiau net 80 procentų visų apklaustųjų domisi tokiomis temomis kaip „Gyventi krikščionio gyvenimą“, „Gyvenimas po mirties“ ir „Kristaus sugrįžimas“. Apskritai su tikėjimu susijusios temos yra labai pageidaujamos.

Šūkis: Štai aš esu čia

„Štai aš esu čia“ – toks yra jaunimo dienų šūkis. Šiuos padrašančius žodžius žmogui taria Dievas ir atvirksčiai. Tokiu būdu tai galioja asmeniškai jaunimo dienų dalyviams ir reiškia: „Aš būsiu kartu. Aš ateisiu. Aš dirbsiu kartu!“ Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider ir kai kurie krašto apaštalai aplankė šį parodų kompleksą dar 2017-ųjų lapkritį. Jie buvo labai patenkinti tuo, ką matė. Vasarą prasidės registracijos procesas.

GERASIS GANYTOJAS

PAGAL 23 PSALMĘ

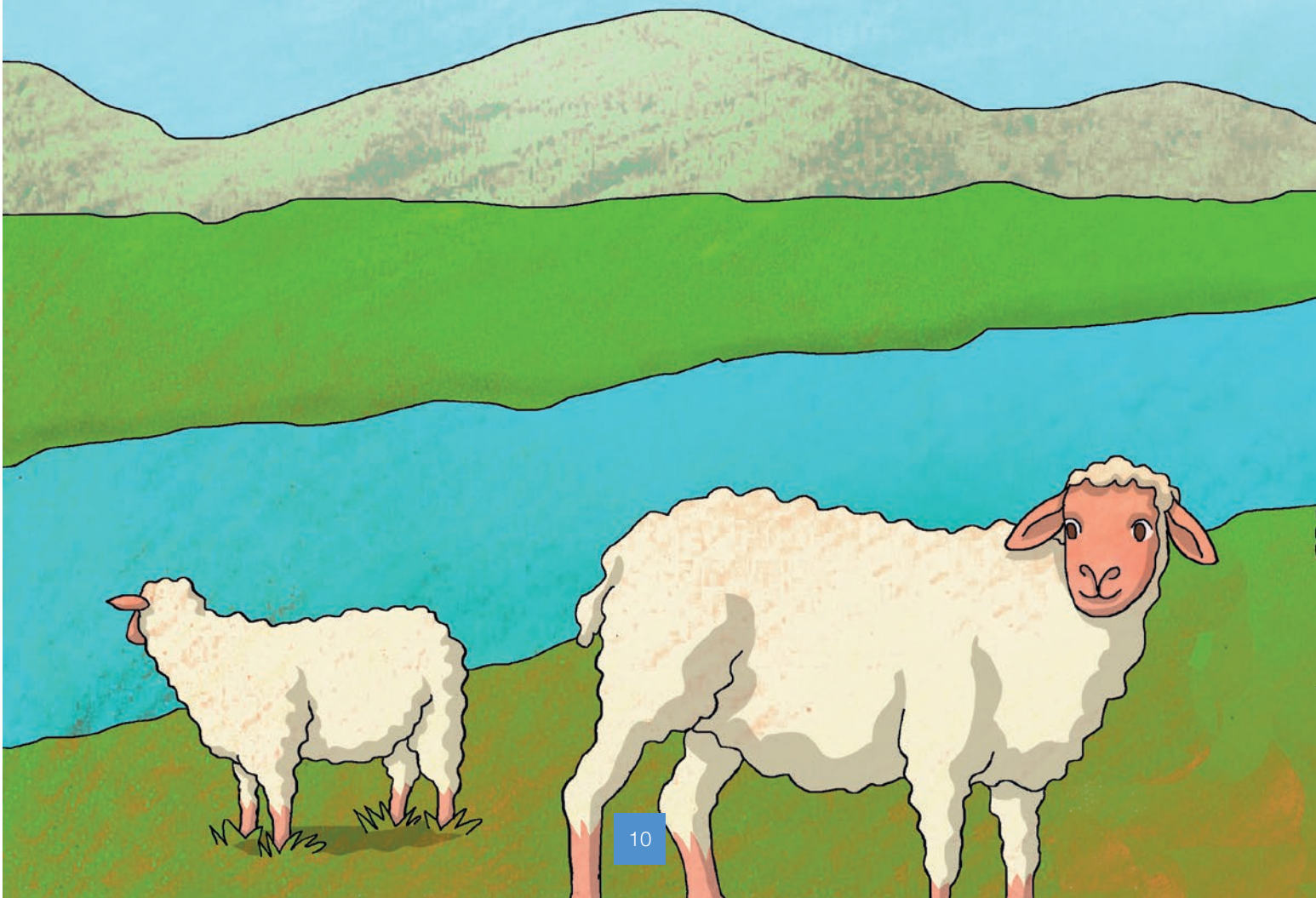
Psalmės yra eilėraščiai, pagal kuriuos būdavo giedama, taigi, giesmių tekstai. Manoma, kad kai kurias parašė karalius Dovydas; taip pat ir 23 psalmę. Dovydas šioje psalmėje išreiškia savo pasitikėjimą Dievu.

Viešpats yra mano Ganytojas, man nieko netrūksta.

Žaliose pievose mane paguldo, prie ramių tvenkinių gano.

Jis atgaivina mano gyvastį.

Veda teisumo takais, kaip dera Jo vardui.

Nors einu per tamsiausią slėnį,
nebijau jokie pavojaus; nes Tu
su manimi, Tavo Ganytojo lazda
ir vėzdas – jie mane apgins.

Tu padengi man stalą mano
priešų matomoje vietoje.
Patepi dosniai mano galvą
aliejumi – sklidina mano
taurė.

Tik gerumas ir ištikima meilė
lydės mane per visas mano
gyvenimo dienas, ir aš visados
gyvensiu Viešpaties namuose.

SVEČIUOSE PAS JULIO, SANTO ANDRĖ MIESTE (BRAZILIJA)

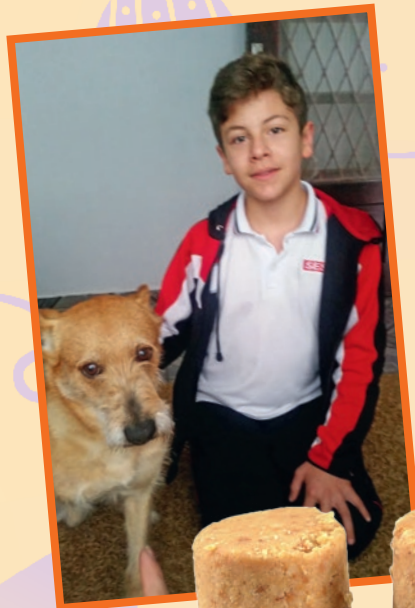
Aš esu Julio, man dvylika metų ir aš esu vienas iš 700000 Santo Andrė gyventojų. Šis miestas yra San Paulo valstijoje. Mokykloje lankau šeštąją klasę, čia matote mane su mokyklos draugais ir mano jaunesnioju broliu knygų mugėje.

Mano mėgstamiausia pamoka yra matematika, aš netgi dalyvavau matematikos olimpiadoje! Du kartus užėmiau trečiąją vietą ir už tai gavau medalį.

Mano šuns vardas Scoobydoo. Jis turi tik tris letenėles, nes kai jam buvo dveji, jį partrenkė autobusas. Laimėi jis išgyveno!

Mano hobis yra važinėti riedlente. Du kartus per savaitę lankau treniruotes ir dalyvauju riedlenčių čempionatuose.

Per Velykas mes brazilai mėgstam valgyti Pacoca. Šis saldumynas pagamintas iš smulkintų žemės riešutų ir cukraus.

Be to aš mokausi groti pianinu. Tai man teikia labai daug džiaugsmo. Tikiuosi, kad vėliau galėsiu savo bendruomenėje groti pamaldose.

Mane krikštijo ir ženklino Santo André bendruomenėje. Ši bendruomenė labai svarbi mano šeimai. Mano prosenelė sužinojo apie Naująją apaštalų bažnyčią kai jai buvo 17 metų. Kartu su ja šią bažnyčią vėliau lankė mano prosenelis ir atrado tikėjimą. Jie susituokė šioje bendruomenėje.

Abu jau yra amžinybėje. Viena iš jų penkių vaikų yra mano senelė Edna, ji taip pat atvedė į bažnyčią savo vyrą Chose Antonio. Šiandien jis yra mūsų apaštalas. Ir šeimos istorija vystosi toliau: mano tėtis Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimą pažino taip pat per mano mamą ir buvo paženklintas Šventąja Dvasia. Mano mama vadovauja bendruomenės chorui.

Čia matote svečiuose mano močiutę ir senelį, paprastai mes namuose esame keturiese: tėtis Fabio, mama Lais, aš ir mano brolis Raul. Beje, aš išrinkau jam vardą. Jo vardas toks pat kaip mūsų krašto apaštalo Raul Montes de Oca, kurį aš labai myliu.

Kiekvieną sekmadienį po pamaldų aš einu į tikybės pamokas.

Mūsų mokytoja labai miela, ji vardu Karolina. Ji patarė mums pamaldų metu žymėtis užrašų knygelėje mintis iš pamokslų. Tai padeda mums atidžiai klausytis Dievo Žodžio.

Nuotrauka: Marcel Felde

Išrinkimas – tarp pasiūlymo ir pavedimo

Iš malonės išrinkti – kodėl? Nėra atsakymo į šį klausimą. Nes klausimas turi skambėti taip: išrinkti – koku tikslu? Vyriausiojo apaštalo Jean-Luc Schneider pasisakymas apie Naujosios apaštalų bažnyčios tikinčiojo esminį savęs suvokimą.

„Tu, mano tarne Izraeli, Jokūbai, mano išsirinktas, bičiulio mano Abraomo palikuoni, [...] nebijok, nes aš su tavimi esu, nebūgstauk, nes aš esu tavo Dievas! Tave stiprinsiu, – padėsiu tau, remsiu tave savo teismo dešine“ (Izaijo 41,8.10).

Per pranašą kreipiasi Dievas į Izraelio tautą, kad primintų apie jos išrinkimą ir patvirtintų savo ištikimybę jai. Šie žodžiai galioja ir Naujosios Sandoros Dievo tautai.

Ne tik dėl savo išganymo

Apie dieviškąjį išrinkimą mūsų katekizme sakoma (KNK 4.5): „Išrinkimas yra paremtas Dievo valia, kuri atskirus žmones ar jų grupes pakviečia tam tikram Jo nustatytam tikslui ir atsakomybės prisiėmimui.“

Išrinkimas, nepriklausomai nuo mūsų, yra tik Dievo priimtas pasirinkimas. Dievas (iš)renka žmones tuos, kuriuos nori, kada nori ir Jam nereikia dėlto niekam teisintis (Romiečiams 9,14–17):

- iš vienos pusės dėl jų pačių išganymo;
- iš kitos pusės tam, kad jie galėtų veikti Jo išganymo plane.

Žmogus negali nei suvokti, nei užsitarnauti išrinkimo; tačiau jis turi jį užtvirtinti.

Tik be automatizmo

Dievas išsirinko Nojų, kad šis būtų išgelbėtas nuo potvynio. Savo tikėjimu ir paklusnumu Nojus užtvirtino šį išrinkimą. Izraelio tauta buvo išrinkta tam, kad jai būtų suteikta palaima ir išganymas; ji turėjo užtvirtinti šį išrinkimą, parodydama savo ištikimybę Mozės įstatymui. Šie išrinkimai nėra paremti jokiais žmogiškais masteliais. Jie yra tik Dievo laisva valia (Pakartoto įstatymo knyga 7,6.7).

Be to, Dievas išsirinko Izraelio tautą, kad ši Jam tarnautų: „Bet jūs būsite mano kunigiška karalystė ir šventa tauta. Šiuos žodžius turi pasakyti izraeliečiams“ (Išėjimo knyga 19,6). Ir šis išrinkimas yra protu nesuvokiama, suvereni Dievo valia.

Pasiūlymas, kuris tikimasi bus priimtas

Naujojoje Sandoroje išganymas glūdi išlaisvinime iš nuodėmės, taigi, atskyrimo nuo Dievo panaikinime. Pasiiekti išganymą žmogus gali tik per Jėzų Kristų. Išganymas išplaukia iš dieviškojo išrinkimo:

- Kad būtų išganytas, žmogus turi pažinti Jėzų Kristų, Dievo Sūnų, vienintelį išganymo tarpininką. Pats iš savęs žmogus negali pasiekti šio pažinimo: pažinimas jam turi būti pasiūlytas Dievo. Tačiau žmogus įpareigojamas užtvirtinti išrinkimą savo tikėjimu. Dievas buvo tas, kuris Simonui Petruui apreiškė, jog Jėzus Kristus yra gyvojo Dievo Sūnus, ir Petras šį išrinkimą užtvirtino sekdamas Viešpačiu. (Mato 16,16.17).
- Išganymo planas laukia, kad prieš pabaigos laiką, būtent prieš Naująjį Kūrinį, išganymas būtų pasiūlytas visiems žmonėms. Tačiau tai bus įmanoma tik tada, kai Jėzus, karalių Karalius, įkurs žemėje savo Taikos karalystę, o šėtonas bei jo pasekėjai bus surišti. Dievas laisvai pasirinks momentą, kada Jis kiekvienam žmogui suteiks priėjimą prie išganymo, prieš arba po mirties, prieš arba po Kristaus sugrįžimo. Šis pasirinkimas paremtas tik Jo valia: žmogus negali to nei paaiškinti, nei įtakoti.

Kvietimas tarnauti artimajam

Dievo tauta Naujojoje Sandoroje yra tie žmonės, kurie tiki Jėzumi Kristumi ir yra išrinkti ne tik tam, kad Kristus juos atpirktų, bet ir tam, kad jie tarnautų Kristui (KNK 6.2.3.2). Visi Kristaus bažnyčios nariai yra kviečiami tarnauti:

- šlovinant ir garbinant Dievą,
- žodžiais ir darbais liudijant Dievo gerus darbus,
- skelbiant Evangeliją,
- darant gerą.

Ši tarnystė įpareigoja ypač krikščionius vandeniui ir Dvasia, kadangi jie per apaštalų veikimą girdi iš malonės teisingą Žodžio skelbimą, priima sakramentus ir jiems atleidžiamos nuodėmės.

Iš vandens ir iš Dvasios atgimę Dievo vaikai yra išrinkti, būti pirmuoniais Dievo karalystėje. Jėzus Kristus savo sugrįžimo dieną pasiims iš gyvųjų ir mirusiųjų tuos, kurie jo išrinkimą užtvirtino, leisdami apaštalų tarnystei ruošti juos šiai sugrįžimo dienai. Jie turės bendrystę su Kristumi, jiems nereikės stoti prieš paskutinįjį teismą. Taikos karalystėje jie sudarys karališkąją kunigystę ir kaip Kristaus pasiuntiniai dalyvaus išganymo skelbime visiems žmonėms, kurie tik kada nors žemėje gyveno (Apreiškimai Jonui 20,6).

Tarnystėje su ypatingu pavedimu

Visais laikais Dievas išsirinkdavo atskirus žmones, kad jiems patiktų ypatingą užduotį. Abraomas buvo išrinktas, kad visoms tautoms galėtų būti palaima, Mozė ir Jozuė buvo išrinkti, kad išvestų Izraelio tautą į pažadėtąją žemę. Pats Jėzus yra pristatomas kaip Dievo išrinktas, kurį Dievas pasiuntė tarnauti žmonijai (Mato 12,18; Luko 9,35).

Nuotrauka: Pavlo Yakhrushev – Fotolia.com

Viešpats išsirinko savo mokinius, vėlesnius apaštalus, ir Petrą, kad jam patikėtų ypatingą užduotį (Apaštalu darbai 15,7).

Mes tikime, kad išrinkimas tarnystei priklauso nuo Dievo valios, o ne nuo žmogaus. Apaštalas turi užduotį, atpažinti dieviškąją valią ir pagal ją elgtis.

Dievo atsakymas: ištikimybė

Dievas yra ištikimas: Jis užbaigs savo pradėtą darbą (Filipiečiams 1,6). Atitinkamai pagal Jo planą, kiekvienas žmogus turi galimybę būti išganytas (1. Timotiejui 2,4). Išrinkimas išganymui de facto susijęs su momentu, kada Dievas pasiūlo išganymą. Taikos karalystės pabaigoje visi žmonės pažins Jėzų Kristų. Neturinčių bendrystės su Dievu bus todėl, kad jie nepriims jiems siūlomo išganymo, o ne todėl, kad jie nebuvo išrinkti.

Dievas saugo bažnyčią

Nuo to laiko, kai buvo įsteigta Kristaus bažnyčia, Dievas ją saugojo, suteikdamas jai būtiną šventumą ir malonę, kad ji, nepaisant žmogiškų netobulumų, istorijos eigoje būtų matoma ir atpažįstama. Taip pat Jis pasirūpino, kad

bažnyčia galėtų atlikti savo misiją, būtent skelbti Evangeliją ir išlaikyti gyvą tikėjimą Kristumi.

Iš meilės Dievui ir artimajam Kristaus bažnyčios tarnai atlieka savo tarnystę. Tai galioja ypatingai mums, kurie esame atgimę iš vandens ir Dvasios, nes Dievo meilė buvo išlieta mūsų širdyse Šventojo Paženklino metu.

Ši tarnystė turi būti paremta dievobaimingumu. Turime įsisąmoninti, kad žmogus gali pasiekti išganymą tik tuo atveju, jei Dievas jį pasirinks. Tik vienas Dievas nusprendžia, ką pasirinkti. Šis išrinkimas yra paslaptis, kurios negalime paaiškinti, pasirinkimas, kurio negalime įtakoti netgi savo gerais darbais.

Iki Taikos karalystės įkūrimo Kristaus bažnyčiai priklausys tik tie, kuriuos Dievas išrinko išganymui ir tarnystei. Todėl išganymo plano įgyvendinimui nebūtina, kad visi žmonės būtų paženklinti ar pakrikštyti iki Kristaus sugrįžimo.

Dievas tikisi iš mūsų, kad mes tarlausime Jam iš meilės, nepavargdami ir Juo pasitikėsime. Jis pasirūpins, kad bažnyčioje visada pakaktų žmonių, išrinktų atlikti pavedimą. Jis tuo rūpinsis ir didžiojo sielvarto metu (Apreiškimai Jonui 12,6). Evangelija bus skelbiama žemėje iki Dievo nustatytos pabaigos.

Dievas palaiko savo vaikus

Dievas yra ištikimas tiems, kuriuos pats išsirinko, kad jie galėtų priklausyti karališkejai kunigystei. Jis budi, kad jokia jėga nesutrukdytų jos užbaigimui ir paėmimui į dangų Kristaus sugrįžimo dieną. (Apreiškimai Jonui 12,5). Net neįsivaizduojame, kiek būtinai reikia Dievo ir Kristaus kunigų, kad būtų skelbiamas išganymas visiems žmonėms (skaičius 144.000 yra tik simbolinis). Niekas negali pasakyti, kiek pirmuonių bus šiapus ir anapus.

Tačiau mes esame tikri, kad apaštalai veiks žemėje tol, kol bus sukurta karališkoji kunigystė. Per apaštalų tarnystę Dievas suteiks savo vaikams, kurie trokšta užtvirtinti jų išrinkimą, visas reikiamas jėgas tikslui pasiekti.

Dievas padeda savo tarnams

Dievas palaikys savo apaštalus, kuriuos pats išsirinko, iki jų pavidimo pabaigos (Mato 28,20). Jis budės dėl uolos tarnystės, būtent dėl Petro tarnystės, kurią įkūnija vyriausiasis apaštalas, kad piktasis būtų nugalėtas (Mato 16,18). Visi apaštalų įgalioti tarnystės nešėjai, kurie dirba bendrystėje su jais ir vyriausiuoju apaštalu, gali būti tikri dėl Jėzaus Kristaus palaikymo. Jo pagalbos dėka tarnai galės vykdyti savo užduotį iki pabaigos.

Apibendrinamas norėčiau aktualizuoti Senojo Testamento pranašo mintį ir ją reformuluoti taip: „Nebijok, Kristaus bažnyčia, nesibaiminkit Dievo vaikai, neiškyskit jus, tarnai. Jėzus palaiko savo išrinktuosius!“

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

Būkite Dievo sekėjai, kaip Jo mylimi vaikai

Vyskupas A. Strelčiūnas kartu su konfirmantės Faustos šeima

Konfirmacijos pamaldas dviejose bendruomenėse žodžiu iš laiško efeziečiams: „Būkite Dievo sekėjai, kaip Jo mylimi vaikai“ (Ef 5, 1) laikė vyskupas Artūras Strelčiūnas.

Vyriausiasis apaštalas Jean – Luc Schneider laiške konfirmantams rašo, kad „prie altoriaus stovėdami jūs išgyvenate ypač jaudinančias akimirkas. Per savo tarną Dievas kreipiasi į kiekvieną iš jūsų, kad pasakytų: „Tu esi mano mylimas vaikas ir tokiu būsi visada!“ Užsirašykite šitą žodį į giliausią savo širdies kertę! Jis bus visą jūsų gyvenimą palaimos šaltiniu jums.“

Kaune prie altoriaus Konfirmacijos pasižadėjimą balandžio 29 d. ištarė du jaunuoliai – Martynas ir Ugnius. Jaunuolius konfirmacijai ruošė vyskupas. Šilutės bendruomenėje gegužės 6 d. pasižadėjimo žodžius ištarė Fausta, kurią paruošė diakonas Kęstutis Savickas.

Vyriausiasis apaštalas laišką užbaigė taip:

„Iš savo meilės Dievas jums suteikė galimybę tapti panašiais į Jėzų Kristų. Kai jūs to norėsite, jūs galėsite, kaip jis tai darė, mylėti, atleisti ir nugalėti! Užsibrėžkite tikslą tapti Kristaus sekėjais. Tai pretenzingas ketinimas, pareikalaujantis daug pastangų ir kantrybės, bet tai yra verta! Tarp kitko, jūs tame nebūsate vieni: jūsų tėvai, jūsų mokytojai ir visa bendruomenė yra šalia jūsų, kad jus paremtų.“

Mieli konfirmantai, aš linkiu jums daug džiaugsmo Dievo vaikų bendrystėje ir jus nuoširdžiai sveikinu.“

Vyskupas A. Strelčiūnas su konfirmantais Ugniumi ir Martynu

Koncertai bendruomenėse

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Koncerto dalyviai Klaipėdos bažnyčioje

Gegužės pirmasis sekmadienis Lietuvoje – Mamos diena. Klaipėdos bendruomenėje gegužės 6 d. po pamaldų vyko koncertas „Laiškas mamai“, tai projekto „Muzika visiems“ integruotas edukacinis renginys, kuriame dalyvavo Klaipėdos Jeronimo Kačinsko muzikos mokyklos ir Klaipėdos NAB kolektyvai bei solistai su mokytojais Loreta ir Anatolijumi Tumanovais, Natalja Andrijanova, Asta Kolakauskiene, koncertmeisterė Olga Maslova.

Jaunieji smuikininkai, kuriuos paruošė mokytoja Remigija Kasparaitytė ir koncertmeisterė Loreta Haidari iš Kauno M. Petrausko muzikos mokyklos gegužės 20 d. Padovanojo nuostabios muzikos valandėlę Kauno bendruomenei.

Akimirka iš smuikininkų koncerto Kauno bažnyčioje
NAB dalyvės koncerte

Apžvalga

- 01.07.2018 Detmoldas (Vokietija)
- 05.07.2018 Ulan Batoras (Mongolija)
- 08.07.2018 Maskva (Rusija)
- 21.07.2018 Kindu (Kongo DR)
- 22.07.2018 Kisanganis (Kongo DR)
- 26.07.2018 Tembo (Kongo DR)
- 29.07.2018 Kinšasa (Kongo DR)
- 10.08.2018 Mvanza (Tanzanija)
- 12.08.2018 Dar-Es-Salamas (Tanzanija)
- 18.08.2018 Šiauliai (Lietuva)
- 19.08.2018 Ryga (Latvija)
- 16.09.2018 Merlebachas (Prancūzija)
- 26.09.2018 Honkongas (Honkongas)
- 30.09.2018 Brisbenas (Australija)

New Apostolic Church
International

